

Rábské noviny

PRO RABÍ, ČEPICE A BOJANOVICE

15. VYDÁNÍ OBČASNÍKU

20. PROSINCE 2012

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ:

Co se událo.. 1-4

Kurzy na Rabí 5

Slovo starosty 6-7

Zprávičky z
úřadu 8

Kam za
zábavou? 9

Anketa 10-11

Zkazky
starých
zbrojnošů 12

Z nejstarších
dějin školy v
Rabí 13

Šumavští
muzikanti 14

Rozhovor 15

Sport 16

Společenská
rubrika 17

Kontakt 18

Vánoční koncert na Rabí

Veselé vánoční písně a koledy zazněly pro několik desítek občanů v podvečer 3. adventní neděle na Rabí. Okrašlovací spolek ROSa pozval muzikanty a zpěváky z Horažďovic na vánoční setkání občanů spojené s tradiční ochutnávkou svařeného vína, vánoček, perníčků a chleba se sádlem a cibulí do prostor nového multifunkčního domu.

„V prosinci se čerti schází, do všech pytlů děti hází.“

Události

Výroba adventních věnců

Dne 28. listopadu jsme se opět po roce setkali v mateřské školce na Rabí, kde jsme si pod vedením Vendulky z Horažďovic sami vyráběli adventní věnce a vánoční ozdoby. Tentokrát se nás zde sešlo dohromady dvacet. Vendulka vždy přiveze nastříhané větvičky, ozdoby – kaštiny, žaludy, plátky pomerančů, svíčky, umělá jablíčka, skořici, mašle,... no prostě vše, na co si vzpomenete a pak už je vše na vaší fantazii. Děkujeme za příjemné odpoledne a za výborný svařáček, který nám připravila Drahuška Houdková. Paní Vendulce díky za skvělou přípravu. Tak ženy, zase za rok na viděnou.

Text a foto: Alena Kraucherová

Advent v Bojanovicích

Letošní advent u nás v Bojanovicích byl ve znamení dobré nálady.

Hasiči stejně jako každý rok vyzdobili kapličku a na náves umístili vánoční strom plný světélků a dětských přání. Letos však poprvé připravili i prostor hasičárny a pozvali seniory z naší obce na „sousedské adventní posezení s heligonkou“. Hasiči a nejen oni - si s přípravou opravdu dali práci. Každý přiložil ruku k dílu a v neděli odpoledne byly stoly již vánočně nazdobené a plné dobrot. Návštěvu si nenechal ujít ani náš nejstarší občan pan Švehla.

To už se ale z hasičárny rozléhají tóny heligonky p. Hudy a všichni si prozpěvují s ním. Zanedlouho už také bylo slyšet „teď tu mojí“! A na přání se hrálo až do setmění.

Pak jsme se společně vydali na náves za doprovodu tónů vánoční koledy jsme společně rozsvítili vánoční strom a kapličku. Myslím, že v tu chvíli se nás všech zhostila ta pravá adventní nálada. Ale teď zpátky do tepla. Vždyť všechny čeká ještě spousta dobrot a také malý dárek.

Hasičky Lucka, Pavla a Andrea vyrobily v průběhu odpoledne pro každého svícen. Surovinou byly jedlové větvičky, ozdoby z ořechů, žaludů a suchého ovoce.

Hrálo se až do večera a domů nikdo nespěchal, ale vše má svůj konec. I toto posezení.

Snad proto, aby přišlo nějaké další. Ať už bude u vás nebo u nás, přeji vám, aby bylo vždy stejně přátelské a plné pohody.

Přeji vám krásné Vánoce, šťastný nový rok, pevné zdraví a nashledanou u hasičů.

Text a foto: Petr Nový, SDH Bojanovice

Mikulášské odpoledne v Bojanovicích

Na sobotní odpoledne připravili hasiči v Bojanovicích mikulášskou nadílku.

V naší hasičárně se u dětského programu sešlo patnáct dětí - od nejmenších až po školáky. V průběhu odpoledne děti malovaly svá vánoční přání a ozdoby, které pak společně zavěsily na vánoční strom na návsi u kapličky. Snad je Ježíšek všechny najde! V podvečer vyrušil všechny velký rámus - a jak by ne! Za oknem bylo

vidět čerty. Děti se zprvu trochu bály, ale jak je Mikuláš zahnal pryč a zůstal jen s andělem, bylo po strachu. Děti nešetřily básničkami ani písničkami a Mikuláš s andělem nadělil každému dobrot až do vánoc. Ale uhlí a brambora tam také byla. S Mikulášem, andělem a jejich doprovodem se děti rozloučily písničkou a společnou fotkou. Tak - šťastné a veselé vám přeji Mikuláš, anděl a čerti.

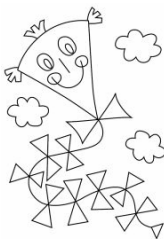

Text a foto: Petr Nový, SDH Bojanovice
Více na: <http://bojanovice.webnode.cz>
e-mail: Bojanovice@email.cz

Drakiáda

„Tak Romane, drakiáda se Ti vyvedla.“ Chválím Romana Lupíška, který měl ten nápad drakiádu zorganizovat a děti pozval na louku k rybníčkům. Možná, že účast nepočítal, ale já jsem sčítala a létalo 17 draků i v tom malém větříčku a přišlo přes 20 dětí a přes 40 dospělých. Už před 14. hod. se vznášel vysoko na obloze menší dráček rodiny Chlanů a vydržel tam celé odpoledne. Velký divočák byl drak Mirdy Petranů – vyletěl tak vysoko, až se utrl a pak ho musel jít se strejdou Malečkem hledat daleko do pole. Našli ho a vylétl ještě výš. Velkého strakatého draka, který nám také mával z velké výšky, vypustil Vašek Polanků s celou rodinou a také se mu nechtělo z oblak dolů. Dalším přeborníkem v létání byl drak rodiny Fryjů. Nejdříve nemohli najít všechny potřebné tyčky – cestou je poztraceli, jak chvátali a těšili se, až draka vypustí. Všechno dobře dopadlo – drak nechtěl z oblohy dolů, a tak si ho taťka Fryje vedl ve výšce jako pejska na provázku. Všem babičkám, tetičkám a dětem, které jen seděly na mezi a zvedaly hlavy vzhůru, se to moc líbilo. Jen Málinka Balcarů moc plakala, že jí dráčci ulétávají a nemůže za nimi nahoru. Chválím všechny ostatní draky i dráčky, i ty co nevzlétly, že se alespoň zúčastnily.

Text : Drahomíra Houdková

Lidové zvyky adventu

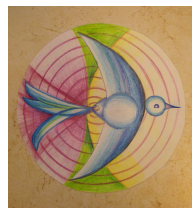
Přednáška Mgr. Ireny Novotné z Katovic „Lidové zvyky adventu“ se opět setkala se zájmem občanů, kteří přišli v podvečer do budovy úřadu v Rabí. Dozvěděli se o historickém vývoji adventu, o křesťanských zvycích a tradicích tohoto období. Paní Novotná své vyprávění zpestřila zpěvem a hrou na dudy. K pohodě jistě přispělo malé občerstvení v podobě kávy, čaje, štol a adventního koláče od členek ROSy. Na duben 2013 jsme již domluvili další přednášku na téma „Řeka Otava“.

Text a foto: Marie Jamrichová

Okrašlovací spolek Rabí pořádá

KURZ KRESLENÍ PRAVOU MOZKOVOU HEMISFEROU

INTUITIVNÍ KRESLENÍ A MANDALY

Technika: akvarelové pastelky a akvarel

Kde: RABÍ (multifunkční dům—učebna)

Kdy: 16. a 17.3. 2013 (so+ne) od 9 do 15 hod.

Přihlášky: u lektorky Mgr. Lenky Kalové, tel. 725 696 133

Vyzkoušíme si techniku akvarelu při vlastním abstraktním malování. Nemusíte mít žádnou zkušenost s kreslením. Mandalý jsou kruhové obrázky, které nám mohou pomoci ulevit si od stresu, napětí, strachu, smutku... Řekneme si základní informace o mandalách, ale především budeme relaxovat s barvami a tvary a učit se naslouchat vlastní intuici.

Seznámíte se s technikou malby akvarelem a kresbou akvarelovými pastelkami.

Domů si odnesete vlastní mandalu, kterou si sami vytvoříte nejprve ve své mysli a následně namalujete. Bude vám připomínat příjemně a tvořivě strávené chvíle a možná se stane vaším prvním krokem do světa barevného vyjadřování.

Většina účastníků kurzů bývá z řad dospělých, ale přichází i starší děti – dolní věková hranice je 12 let. Kurz není jen o kreslení, ale i o pozitivním myšlení a sebevědomí.

Více informací najdou zájemci na webových stránkách lektorky www.kalova.cz, kde si zájemci mohou prohlédnout fotogalerie prací účastníků kurzů.

Lampionky na svátek Martina

Ani nevlídné a mlhavé počasí neodradilo na svátek sv. Martina mnoho dětí se svými rodiči, kteří přišli, aby si lampionky posvětili na cestu Rabím. Na bezpečné putování s barevnými svítilkami dohlíželi místní hasiči, kteří nás převedli přes frekventovanou silnici. Zakončení bylo pro všechny účastníky na dvoře za úřadem, kde se podávalo občerstvení. Ženy z ROSy napekly výborné posvícenské hnětyňky (děkujeme p. Houdkové, Löffelmannové, Leopoldové, Tučkové, Brejchové a Jamrichové) s horkým čajem a pan Liška všem zdarma napekl bramboráky, které chutnaly jak dospělým, tak dětem. Příští rok se opět setkáme!

Text a foto: Marie Jamrichová

(N)EMOCE

Koupila jsem synovi „sáloučky“, sportovní obuv do haly na tělocvik. Pozorovala jsem ho celý týden, jak je ráno vezme do školy a odpoledne je zase přinese, obuje a jde si v nich ven, klidně i potmě, v dešti i mlze, jen tak si trochu kopnout. Večer je vždy pečlivě umyl a zbytek hlíny vyrýpal šroubovákem, vypral tkaničky, dal je uschnout na radiátor a ráno je opět sbalil do baťohu. Tiše jsem kroutila hlavou nad každodenním ceremoniálem, kdy více úsilí věnoval údržbě než samotné hře, nebo-li tomu požitku - kdy se špička boty dotkne míče a on vyletí... Znovu si uvědomuji, jak bezděčně si chceme okamžiky radosti prodlužovat, dokud nezeslábnou a když se zdá, že konec se neodkladně blíží, rychle je omyjeme, necháme vyschnout a další den to bude zase jako „poprvé“. Otázka je, co by se stalo, kdyby měl takových párů obuvi několik? Myslím, že si na to každý dokážeme odpovědět po svém a víme, že všeho moc škodí, nejen u věcí konzumních, ale také u našich prožitků emočních. *Sytý, hladovému nevěří.* A i když to při nejlepší vůli myslíme dobře, naše představy a očekávání zůstávají nesplněné.

Adventní čas a Vánoce jsou snad nejsilnější citová období v roce, v každém věku. Období, kdy pohoda, láska, rodinné štěstí, vřelost jsou jaksi povinné. Dochází ke konfliktu mezi snem a realitou umocněný mediálně-komerční manipulací, ve smyslu, že nic není nemožné. Všichni se podle možností snažíme hrát své role, vytvořit a udržet nadstandardní slavnostní atmosféru zabalenou do rozmanitých dárků. Nedivme se, že v závěru večera propadáme depresi, pláči a saháme po lahvi s alkoholem i před zraky dětí a rodiny s tichou touhou, aby to už bylo „za mnou“ i když příští rok nanovo, ale to je až za rok...

Vím, že všichni nemůžeme být milosrdní, velkorysí, věčně optimističtí a přesvědčení, že stačí, když nám v mrazu náš milovaný bude dýchat do dlaní a v jeho očích pak zřítí prskavek.

Není v naší moci znát sny a touhy našich blízkých a uskutečnit je za ně, ale v době adventu a svátků můžeme najít chvíli k rozmluvě a naslouchání. Nechci nikoho vybízet k vypnutí televize a zinscenovat večer v objetí u rozsvíceného stromu, kdy debata tak jako tak skončí: *...ono se to hezky mluví, ale kdyby...* pak je nám asi opravdu lehčeji v umělém světě nákupních center s umělou laskavostí, umělým vánočním stromkem, s umělým pocitem, že někam patřím.

Ale co si počít s jedinečnou vůní vanilkových rohlíčků, pracen a perníčků? Když přinesete do bytu zvenka vánoční stromek a cítíte smolu a jehličí a najednou máte kousek lesa v obýváku! (Jednou nám ho venku označoval kocour a když jsme ho přinesli domů a stromek roztál – to byla teprve vůně!) Rozsvítíte svíčku první, druhou a nakonec i čtvrtou a zrak se vám mimovolně zastaví při pohledu do ohně – odvracíte se a znovu se díváte, začnete třeba vzpomínat nebo si něco přát a ještě k tomu se přistihnete, že mačkáte v prstech horký tekoucí vosk, uděláte si z něj hroudičku nebo jenom otisk prstu... to není umělé - opravdu pálí.

Mám ráda advent a Vánoce a vždycky se na ně těším, (reptání ostatních mě neodradí) především pro jejich vůni, dětské besídky, adventní koncerty, pohádky v televizi, pro okamžik překvapení, společné sdílení, pro odvahu, statečnost a vlastenectví Ježíška – co se k nám toho nachodil (a nachodí) aniž by byl spatřen (!) pro okna panelákových bytů a plotů kolem domů, když večer jedete a vidíte, jak blikají. A také pro vzpomínky na časy minulé, ale i pro tu jistotu, že přijdou zas.

Už aby to bylo a to neumím ani uvařit rybí polévku!

Přeji Všem hodně zdraví a štěstí. S porozuměním Eva Dušková

Okrašlovací spolek ROSa Rabí nabízí:

JAZYKOVÝ KURZ**Angličtina**pro začátečníky
(pro dospělé)**Kde?**Rabí, multifunkční dům
1. patro—učebna**Kdy?**

každý čtvrtek od 18 hod.

Co potřebujete?Učebnice+pracovní sešit
New Headway Elementary Third
Edition Students Book**Bližší informace:**Roman Lupíšek
732 885 088**JAZYKOVÝ KURZ****Němčina**pro začátečníky
i pro pokročilé
(pro dospělé i děti)**Kde?**Rabí, multifunkční dům
1. patro—učebna**Kdy?**každý čtvrtek
od 16:30 hod.**1. schůzka bude 3.1. 2013****Bližší informace:**Zájemci hlaste se lektorovi
Georgu Löselovi
723 278 692**Milé ženy z Rabí a okolí !**Zveme Vás na
pravidelné cvičení pro ženy,které se koná
každou sobotu**od 16,30 hodin**v budově úřadu v Rabí čp.57
pod vedením lektorky
Petry Mazelové.Cvičení je přizpůsobeno věku
a možnostem žen, jedná se o
protahování, posilování, kalana-
netiku a pilates.Ke cvičení, trvající 1 hodinu,
potřebujete vhodnou obuv,
podložku, ručník, pití a 50,-
Kč na vstupné.Srdečně zveme všechny že-
ny, přihlašování není nutné.**Právě probíhající kurz anglického jazyka**Ke spokojenosti občanů probíhá
od 1.11.2012 každý čtvrtek od
18 hodin v učebně MěÚ Rabí
kurz angličtiny pod vedením
lektora Romana Lupíška. Tento
kurz navštěvuje týdně cca 8 zá-
jemců.**Omlouváme se,**Jumping nebude na Rabí, ale
v Sušici v Klostermannově ul.
Komunitní centrum
(nad novou knihovnou)
ve velké hale.**Jumping pro dospělé:**
každé úterý od 18 hod.
(začínáme 8.1. 2013)
každý čtvrtek od 10 hod.**Jumping pro děti:**
každé pondělí od 14 hod.
(začínáme 7.1. 2013)Kapacita je omezena počtem trampolín.
Prosím objednávejte se na tel. 776 312 336
Těším se na Vás :-)**Bližší informace:** Alena Kraucherová
e-mail: a.kraucherova@seznam.cz

Vážení občané, vážení chalupáři.

Kvapem se blíží konec roku a je nutné se na chvíli zastavit, poohlédnout a zpětně vyhodnotit vykonanou práci. Úkoly, které jsme si dali za cíl na začátku roku 2012, byly převážně splněny. Především byla zdárně dokončena investiční akce multifunkčního domu čp. 57 v Rabí, kam jsme se s úřadem nastěhovali v únoru. Kontrolní pracovníci Státního zemědělského intervenčního fondu České Budějovice (SZIF) provedli kontrolu účetnictví a vzhledem k tomu, že nebyly zjištěny žádné závady, byla proplacena na účet města konečná částka dotace. Otevřením multifunkčního domu se nabízí občanům zajímavé přednášky v učebně, která je vybavena audio-video technikou. Musíme však vyvíjet větší propagaci, abychom zvýšili účast a zájem občanů o bezesporu zajímavé přednášky a další aktivity. V současné době je prováděna výuka anglického jazyka, kam dochází cca 8 občanů. Každou sobotu probíhá cvičení žen středního věku. Pracovnice nově vzniklého informačního centra vkusně vybavily galerii na téma "Život našich předků". Knihovna nabízí občanům zapůjčování nových knih, které jsou pravidelně obměňovány ve spolupráci s Městskou knihovnou Sušice. Je zde též možnost zapůjčení časopisů s různou tematikou a v neposlední řadě je v provozu bezplatný přístup k internetu. Pracovnice IC a knihovny byly vybrány na základě výběrového řízení a své práce se zhostily na výbornou. V letních měsících byly k dispozici podáváním informací návštěvníkům hradu Rabí i o sobotách a nedělích a velkou měrou vypomohly při vybírání parkovného na městěčku.

Nechceme zahálet, a tak připravujeme rekonstrukci historického objektu čp. 15 v Rabí, bývalé radnice. Veškerá technická a projektová dokumentace je připravena. Předpokládaná rekonstrukce ve výši cca 6 mil. Kč

bude též dotována z Programu obnovy venkova SZIF České Budějovice ve výši 87 % v r. 2013. Dojde k výměně nevyhovujících oken, výměně vnitřních rozvodů vody, elektroinstalace, bude provedeno elektrické ústřední vytápění, kanalizace se septikem. Dále bude následovat oprava fasády se zateplením přístavby ve dvoře, oprava střechy objektu i přilehlých hospodářských objektů a zateplení vchodových vrat. V podkroví a bývalé kanceláři úřadu bude vybudován prostor pro další využití např. archiv a spolkovou činnost. Někteří občané nás straší zpětnavracením objektu církvi. Z tohoto poplašného tvrzení nemáme strach, neboť objekt byl a je veden na listu vlastnictví obce Rabí. I v kronice je zmínka o tom, že objekt rábská vybudovali pro potřebu církve, avšak pokud by církev ukončila činnost, objekt vždy bude patřit městu. Úřad pošty bude nadále zachován. Chceme vyvíjet tlak na Českou poštu s.p., aby navýšila provozní dobu pro občany, neboť dojíždějící občané do práce nemají možnost poštu řádně využít (8:00 – 9:00 a 14:00 – 16:00 hod) a to nehovoříme o množství návštěvníků hradu v letních měsících. Je nutné, aby si státní úředníci na vrcholových postech České pošty uvědomili, že pošta má historickou povinnost sloužit občanům a ne, aby úřednice poštovních přepážek se podbízely nabídkou pojištění, spořicími účty, prodejem upomínkových dáreků a dalších mimopoštovních produktů. Nemůže obstát názor, že ta či jiná pobočka je prodělečná. Vždyť za každou poštovní známku zaplatíme stejně jak v Praze, tak v Rabí nebo v Žichovicích a za balík též stejně. V poštovních poplatcích by snad měly být promítnuty veškeré náklady.

Na základě žádosti a návrhu městské vlajky Rabí bylo rozhodnuto doporučením výboru pro heraldiku a vexilologii Parlamentu ČR k udělení vlajky. Dne 26.1. 2012 v Praze předsedkyně Poslanecké sněmovny M. Němcová osobně mně a především nám všem

gratulovala k udělení městské vlajky. Tuto vlajku budeme slavnostně světit dne **8.6. 2013** v kostele sv. Jana Nepomuckého v Rabí. Svěcení bude spojeno se srazem rodáků k 500. výročí získání městského znaku Rabí. Slavnost proběhne v odpoledních hodinách v kulturním domě, kde bude k poslechu hrát hudba a bude se podávat malé občerstvení. Budou zváni občané všech našich obcí.

Za zmínku stojí další důležitá informace. 6. července byla slavnostně odhalena pamětní deska na objektu městského úřadu rodákovi z Rabí Jaroslavu Chmelíkovi, který se zúčastnil v letech 1940 – 1945 jako příslušník Československého pěšího praporu 11 – Východního bojů proti fašismu, účastnil se bojů u Tobruku a stal se pilotem 310. čs. stíhací perutě RAF ve Velké Británii.

Na základě řádného výběrového řízení pro stavbu sedlové střechy na sportovišti na ubytovně v Rabí byla ze 4 uchazečů vybrána firma JPT Stavby, s.r.o. České Budějovice. Je důležité upozornit, že cena nebyla hlavním kritériem. Byla další 4 kritéria, jako včasné dokončení stavby, reference, pojištění firmy a v neposlední řadě cena. Pracovníci dodavatelské firmy řádně nezabezpečili střechu proti dešti a došlo 3 x k promáčení stropů. Výmluva, že subdodavatel nedodal výše uvedené firmě včas vazníky, neobstojí. Promáčení způsobilo škodu na stropěch, na omítkách, na podlahové krytině a v neposlední řadě škodu na vybavení ubytovny, které je ve vlastnictví TJ Sokol Rabí. Škodu jsme nahlásili firmě, která se spojila s pojišťovnou Kooperativa a ta nás již kontaktovala. Náhrady a opravy budeme tvrdě vyžadovat, i kdybychom neměli část faktury fi. JPT Stavby, s.r.o. uhradit.

V hasičské zbrojnici v Rabí nás velmi tíží nevyhovující stav vodovodního rozvodu a ústředního vytápění. Z tohoto důvodu se v dubnu odstěhovala paní Benešová z hasičské zbrojnice do uvolněného bytu v čp. 149 po paní Lédlové.

Záměrem města je opravit byt 3 + kk a vybudovat nový byt 2 + kk z hasičské klubovny, zrekonstruovat přípojku a rozvody vody a především vyřešit centrální vytápění kotlem pro hasičskou zbrojnici s napojením na vedlejší ubytovnu. Tato akce bude podmíněna společně se zateplením objektu získáním dotace z operačního programu životního prostředí. Hasičům vybavíme klubovnu (společně s TJ Sokol) v opraveném objektu ubytovny novým linem, leštěným nábytkem z bývalé ředitelny ZŠ, kde budou moci řádně schůzovat a scházet se ve volném čase. V letošním roce byla zakoupena sekční vrata do hasičské garáže, kde byla současně vybudována nová litá podlaha. Zima prověří funkčnost sekčních vrat a v období mrazu musíme zajistit vytápění neobydleného objektu.

Byla dokončena oprava historické cesty od Šilhavých rybníčku ke kapličky do mlýna. Zde se dodavatelská firma potýkala s rozbahněním výkopu, což vyřešilo odvodnění a navedení většího množství drtě. Dále byl vybudován chodník na Budětice ke Smetanům (avšak již se nepodařilo dodavatelské firmě letos doasfaltovat chodník), vydláždění vchodu do kostela sv. Jana Nepomuckého s mobiliářem – posezením se stříškou a mapou u vchodu na hřbitov v rámci akce "Lamberská stezka".

Též proběhlo výběrové řízení na dodavatele průzkumného hydrovrtu u mostu do Budětic pro potřebu Rabí jako záloha zdroje pitné vody. Vrt bude realizován a spolufinancován Státním fondem životního prostředí na jaře r. 2013.

V obci Čepice jsme opravili kanalizaci u Potužníků a Kazdů současně s opravou části komunikace. Byla provedena oprava části kanalizace směrem k bývalé škole, komunikace k Bublíkům a v r. 2013 budeme pokračovat směrem k Prchalům. Chci podtrhnout aktivitu čepických občanů při opravě kapličky sv. Antonína spojenou s iniciativou kytarového virtuosa L. Brabce k instalaci skleněné sochy sv. Jana Nepomuckého od sochařky V. Tesařové na historickém

mostu. Město Rabí hradilo náklady na materiál jak kapličky, tak náklady spojené s osvětlením sochy. V současné době je připraven projekt na opravu lesní cesty z Chmelné kolem železniční tratě (Pod Křešňovcem) k vlakovému přejezdu u paní Kurcové směrem na Žichovice. Realizace bude provedena za podpory dotačního titulu SZIF na opravy lesních cest v r. 2013.

V obci Bojanovice máme radost z činnosti Sboru dobrovolných hasičů, kteří zorganizovali oslavu 100. výročí založení SDH, která se velmi povedla i díky dobrému počasí. Děkujeme též za zplanýrování obecního pozemku u Božích muk, který bude sloužit dětem ke hraní. V r. 2013 vybudujeme oplocení a zpevníme cestu kolem Hozmanů (dodavatelská firma opět neměla kapacitu stejně jako v Rabí k realizaci v tomto roce). Město Rabí přispělo finančně jak na oslavu 100. výročí, tak na opravu hasičské zbrojnice. Též podpoříme aktivitu Rábského okrašlovacího spolku, který chce ve své režii vybudovat klidovou zónu v Hlinovatkách, která bude sloužit jako relaxační místo pro mladé maminky s dětmi. Nadále chceme podporovat činnost spolků, abychom zpříjemňovali život našim občanům ve volném čase, kterého není v dnešní hektické době tolik.

Jistě máte informace ze sdělovacích prostředků, že se změnila vyhláška o odpadovém hospodářství. Obce mají možnost navyšovat poplatky za svoz komunálního odpadu až do výše 1000,- Kč na osobu. Našich obcí se to týkat nebude. Cena zůstává stejná jako v předešlých letech a navíc město Rabí podepsalo smlouvu se sběrným dvorem v Sušici (vedle čističky), kam mají občané našich obcí po předložení

občanského průkazu možnost odvézt nebezpečný a velkoobjemový odpad. Následně firma Rumpold-P Sušice každý měsíc vyfakturuje náklady za likvidaci měst. To však neznamená, že bychom neměli nadále třídit domovní odpad, neboť náklady na likvidaci odpadu převyšují vybrané poplatky od občanů za komunální odpad.

Nyní bych Vás chtěl seznámit s výsledky ankety. Anketní lístky jsme vložili do minulého čísla Rábských novin se žádostí, aby se občané vyjádřili k zamýšleným investicím a případně vyjádřili své požadavky vůči městu Rabí. Na anketu reagovalo poměrně málo občanů, což nemá zcela vypovídající schopnost. Máme však podněty pro další hlubší průzkum. Je nutné si uvědomit, že občané, kteří požadují pouze čistírnu odpadních vod, toto nelze bez dvojité kanalizace ČOV realizovat. Pokud se bude rekonstruovat vodovodní řád, musí se akce spojit (koordinovat) též s položením nové kanalizace. Toto však bude možné provést za předpokladu získání dotace a pouze na jednotlivé etapy. Další důležitý aspekt je, že od investovaných prostředků do kanalizace a ČOV se bude odvíjet cena za 1m3 odpadní vody, tzv. stočné, což zatíží rozpočet každé rodiny.

Vážení občané, na závěr mi dovolu, abych Vám popřál příjemné prožití svátků vánočních, rozzářené oči dětí a do Nového roku 2013 pevné zdraví, pohodu v osobním životě, pracovní úspěchy a v neposlední řadě mnoho lásky a optimismu.

<i>Obec- odevzdané anket. lístky</i>	<i>Plyn</i>	<i>Voda</i>	<i>ČOV</i>	<i>Kanalizace</i>	<i>Ostatní požadavky (počet)</i>
Rabí 41	20	11	20	15	Chodníky 2, komunik. Dvůr 1, úprava vody 2, parkoviště 2, aktivity pro seniory 1, zadní cesta Bojan. 1
Bojanovice 5		1			Šrák 4, vyčištění rybníčku 1, přístup autobus. zast. 1
Čepice 19		16		1	Cesta Tisová, Ameriky 1, silniční. práh 1

Milan Leopold, starosta města Rabí

Zprávičky z Městského úřadu

www.mestorabi.cz - oficiální stránky
www.sumava-cepice.cz, web.stránky
 obce Čepice od Jaroslava Potužníka
<http://bojanovice.webnode.cz> web.
 stránky obce Bojanovice od Petra No-
 vého

Poplatky za psy v roce 2013

Občané, kteří mají psy, jsou povinni zaplatit poplatky **do 31.1.2013**. Poplatek je stanoven na 60,-Kč za 1 psa, 90,-Kč za 2. a každého dalšího psa, důchodci platí za 1 psa 30,-Kč a za 2. a každého dalšího psa 90,-Kč. Poplatky za rok 2013 se nezvedaly. Občané, kteří nemají trvalý pobyt v obci, ale bydlí zde, jsou povinni předložit doklad o zaplacení poplatku za psa na úřadu. Vyzýváme majitele psů, aby při venčení svého psa uklízeli po nich exkrementy, protože je nepříjemné odnášet si na botách do svých domovů z chodníků tuto páchnoucí špinu.

Poplatky za odpady v roce 2013

31.ledna 2013 končí platnost vydaných známek na popelnice v roce 2012. Občané a chalupáři mohou na Městském úřadu v Rabí po zaplacení poplatku (*ve výši 500,-Kč trvale žijící občan a 500,-Kč za trvale neobydlený rekreační objekt*) získat novou známku na svoji popelnici, která bude platit od 1.2.2013 do 31.1.2014. V obci Čepice a Bojanovice budeme vybírat v předem nahlášený den a hodinu v měsíci lednu 2013, aby občané z těchto obcí nemuseli jet na úřad v Rabí. Poplatky za odpad se pro rok 2013 nezvedaly.

Poplatky za pronajaté obecní pozemky a skladování materiálu na nich v roce 2013

Poplatky je nutné zaplatit v termínu podle smlouvy a skladování různého materiálu (dřevo, písek, stavební materiál apod.) na obecním pozemku podléhá místnímu poplatku podle vyhlášky. Informace na MěÚ Rabí.

VODNÉ za rok 2012 Upozorňujeme občany, že je v současné době prováděn odečet spotřebované pitné vody za rok 2012 pracovníkem města. Žádáme občany, kteří si mohou odečíst údaje na svém vodoměru sami, aby nahlásili stav a provedli platbu v termínu do **21.12.2012.** (1m³ je 17,10 Kč.)

Upozornění

Městský úřad upozorňuje občany, že v zimních měsících bude komunální odpad vyvážet firma Rumpold **každý pátek v brzkých ranních hodinách**, je nutné popelnice před dům umístit již ve čtvrtek večer.

Upozorňujeme občany, že pokladna MěÚ Rabí bude přijímat hotovostní platby jen do pátku 21.12.2012. Otevření bude opět od 3.1. 2013.

Pozvánky

Rabský okrašlovací spolek ROSa ve spolupráci s Informačním centrem Rabí zve na „ Vánoční koncert „ pěveckého a chrámového sboru VELKOBOR

V sobotu 29. 12. 2012 od 17 hod. v budově úřadu č.p.57

Ženský pěvecký a chrámový sbor Velkobor je některým z vás už známý. Loni v září vystoupil se svým programem dvojhlasých a trojhlasých lidových písní v hradní konírně. Pěvecký sbor vznikl v první polovině devadesátých let dvacátého století

pod vedením tehdejší ředitelky ZŠ na Velkém Boru, kterou byla Margareta Popelíková. Sbor zpíval především při mších v kostele a pro radost při různých příležitostech. Když paní Popelíková odešla do důchodu

a poté se odstěhovala, ukončil Velkobor na krátkou dobu svou činnost. Opět se začal scházet pod vedením Radky Kočí, která se do Velkého Boru přistěhovala a mezi jejíž velké koníčky patří právě zpěv (vystudovala konzervatoř, obor zpěv). Díky ní se sbor Velkobor začal opět postupně zapojovat do kulturního života našeho regionu.

Každoročně sbor vystupuje na vánočních koncertech ve svém okolí (Horažďovice, Svěradice, Bezděkov, Pačejov), získává si dobré jméno a je zván i za hranice regionu (Kasejovice, Strakonice).

Více informací o sboru a o jeho dalších koncertech získáte na webových stránkách: www.sborvelkobor.webnode.cz, kde si také můžete prohlédnout množství fotografií z různých akcí.

Kam za zábavou?

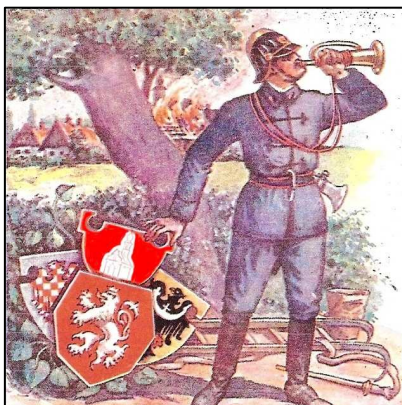
Společné foto z 1. ročníku 1. ledna 2012

Zveme Vás na
2. ročník Novoroční šlápoty

tradičně
na Nový rok 1.1. 2013.
Sraz čilých účastníků
ve 14 hodin na náměstí v Rabí.
S sebou dobrou náladu, něco
malého na připitek a veselou
mysl.

Pořádá spolek ROSa Rabí

**Výroční členská schůze
SDH Bojanovice**
5. ledna 2013 od 17:00 hod.
v klubovně Mysliveckého
sdružení v Rabí
Platba členských příspěvků r.
2013 a kontrola členských
legitimací proběhne současně
na místě

Pojďte s hasiči na
**II. SILVESTROVSKÝ
„VEJŠLAP“**
Sraz ve 14, 00 hod.
u kapličky
Občerstvení a burty
s sebou!!
Srdečně zvou hasiči
Bojanovice

Spolek ROSa Rabí pořádá
v sobotu 2. března 2013
Maškarní karneval
pro děti

Od 14 hodin v KD Rabí
Hraje kapela MEJDAN
Soutěže pro děti
Vstupné dobrovolné

POSLEDNÍ LEČ

25.12. 2012 ve 20 hod.
na Rabí v KD
Hraje kapela Andromeda

SILVESTR 2012

31.12. ve 20 hod.
na Rabí v KD
Hraje kapela Experiment
Vstupenky zakoupíte
u Tomáše Dudy.

HASIČSKÝ BÁL

26.1. 2013 ve 20 hod.
na Rabí v KD
Hraje kapela Spirála

Spolek ROSa Rabí pořádá
v sobotu 2. března 2013
Maškarní bál

Od 20 hodin v KD Rabí
Hraje kapela MEJDAN
Bohatá tombola
Vstupné: masky 50 Kč, ostatní 100 Kč

MASOPUSTNÍ PRŮVOD V RABÍ

se uskuteční dne 18. 2. 2013
Sraz masek v 8,30 hod
v Rábské hospůdce

Anketa

Děti, co jsou to Vánoce?

(V MŠ Rabí se ptala děti Drahomíra Houdková)

Monička Řeřichová**4 roky, Rabí**

Strom, koloběžka, vláček, pes a panna a světýlka.

Mareček Vichr**3 roky Rabí**

Já už jsem taky měl vánoce, my jsme taky zdobili i cukroví a Ježíšek mi něco přinesl.

Sárinka Kopáčková**5 roků, Rabí**

Ježíšek a dárky .. *a co ještě?..* Křídla a sánky .. *to se ti to rýmuje..* a doufám, že letos nedostanu veselou chobotnici, tu už mám.

Vojtíšek Růžička**3,5 roku Rabí**

No přijde Ježíšek a bude sníh a Ježíšek dá na stromček ozdobičky, no a postaví tam kola.

Markétka Holečková**5,5 roků Budětice**

Stromček, cukroví, čerty?!.. *ty jsou už před vánocemi* Tak ještě sníh a pod stromčkem dárky. Nás jednou Zuzka navedla - ona udělala dečky a zabalila je do zabalovacího papíru a dala je pod stromček a já jsem zavolala na mamku, že tam jsou dárky. Dala je místo Ježíška Zuzka - ona si na Ježíška hrála. A ještě bombóny a sáňková ní, když jsou prázdniny.

Štěpánek Kraucher**2,5 roku , Rabí**

Ježíšek, jó ..stačí?.. a bombóny... *a taky přinese stromček, vid'?*.. a dáky (dárky).

Vojtíšek Smetana,**5 roků, Rabí**

Přijde Mikuláš... *ne, ne, na Vánoce nechodí..aha,* na Vánoce chodí Ježíšek, pod stromček dostanem dárky a na stromček hvězdičky - ten mi dá Ježíšek. A já už jsem si jeden malínek stromček doma ozdobil u maminky v ložnici a vypadal hezky.

Terežka Saxlová, 5 roků, Ra-

bí - Ježíšek. Ozdobí se stromček, dělá se cukroví, dostávají se dárečky a doufám, že náš Mikouš (*kocour*) nám nebude skákat na stromček.

Valentýnka Ščástková
6 roků Nezamyslice

Přijde Ježíšek? Čerti? Mikuláš? A Ježíšek mi přinese ozdobený strom a ospalý miminko a bárbí s autem - to si přeju.. A peče se cukroví.

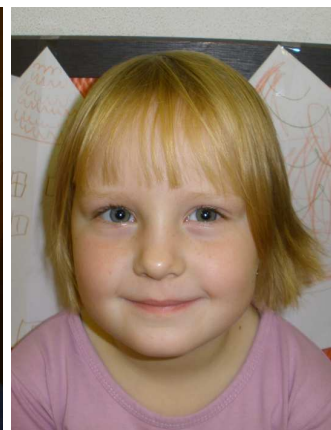
Dominička Hájková
5,5 roku Nezamyslice

Stromeček a dárky a ryba. Dárky jsou od Ježíška. A když se nebude o vánocích jíst, tak se uvidí zlatý praseček a fotí se.

Daník Dryje
4,5 roku Nezamyslice

Hvězdičky, koule, stříbrný koule a o vánocích chodí Ježíšek...(a něco přinese, vid).. splejdoudou, splejdoudou a stromeček.. a my už máme doma takhle malilínkej stromeček (a ukazuje asi 5 cm mezi prsty) a máme ho venku.

Alenka Hlavsová
5 roků, Kejnice

Usmívá se a kývá hlavou .. tak přijde k vám taky Ježíšek? Kývá hlavou .. a přinese ti dárečky? Usměje se a zakývává .. a přinese stromeček? pokývá.. a budeme péct cukroví, zašpítala.

RECEPT

ZDRAVĚJŠÍ BRAMBOROVÝ SALÁT

Bramborový salát s jogurtem

800—100 g vařených brambor
4 vařená vejce
1—2 středně velké cibule
300 g kyselých okurek
250 g sterilované zeleniny do bramborového salátu
Sůl, pepř
150—300 g bílého jogurtu

Bramborový salát bez majonézy

1 kg brambor
1 mrkev
3 kyselé okurky
1 cibule
1 vařené vajíčko
200 g bílého jogurtu
200 g pomazánkového másla
Sůl

Historie medu

je stará jako člověk. Med znal člověk v době kamenné, jak to potvrzují kresby v jeskyních ve Španělsku. Med se ukládal do hliněných nádob. Podle egyptských vykopávek se používal v Egyptě jako lék proti slabosti a očním nemocem. V Egyptě byli medem krmeni mladíci předurčení důležitým službám ve státě, neboť Egypťané z denní praxe vypožadovali, že děti živěné medem jsou zdravější, čilejší, duševně i tělesně vytrvalejší. Medem se při svých velkých stavbách živili Babyloňané a i moudrý Šalamoun radí synovi, aby jedl hodně med. Med se objevuje i v koránu a v Číně ve spojení se zázračným kořenem žen-šen. Med je nádherným darem přírody člověku. Kdysi byl výhradním léčivem našich předků, ale i dnes zůstává pro zdravé chutným jídlem a účinnou výživou pro nemocné a rekonvalescenty příjemně působící posilou při uzdravování.

Text: Josef Fuchs, včelař z Rabi

„Zkázky starých zbrojnošů“

Prasinec

E t y m o l o g o v é (n e p l é s t s entomology) se odjakživa prou o to, jakého původu je český název posledního měsíce v roce. Část z nich s vážnou tváří tvrdí, že původní název byl opravdu prasinec, který ukazoval na hojnou, a bohulibou činnost v tomto měsíci zhusta prováděnou a to na domácí zabijačky. Důkazem budiž i zobrazení na Mánesově orloji, který právě prosinci přiřadil výjev s řezníkem a visícím prasetem. Zabijačka, to byl vždycky tak trochu svátek. Končilo období výkrmu, kdy bylo nutné neustále vařit brambory a spolu se šrotem a syrovátkou, v lepším případě s kozím mlékem, dopřávat svému pašíkovi a zálibně pozorovat, jestli už dorostl do jateční váhy. Ta se dříve pohybovala okolo 150-200 kilo. Menší prase zabíjet byl hřích, protože se nenaškvařilo dost sádla. Dnes jsou trochu jiné nároky a sádlo už není tím hlavním produktem. Prase, v době, kdy byl opravdu nedostatek masa, na které se stávaly i několikahodinové fronty, vykrmovali i lidé, kteří ani neměli vlastní záhumenek. Tak jsme krmili vepřika i my, typičtí bezzemci, a to proto, že máma nějaký čas pracovala v JZD jako účetní a část platu dostávala v naturáliích. Samozřejmě, že nám ale chybělo patřičné zázemí, a tak se prase chovalo ve slepičím kurníku do té doby, než se hravě probouralo ven a pak jsme ho naháněli po celé zahradě. Nicméně, zabijačka byla, ale já jsem to zase tolik neoceníl. Víím, že jediné, co mně chutnalo, byla jelita. Dnes mě chutná úplně všechno, ale jelita, tedy alespoň taková „jaká uměl mistr Havel, zůstávají mým stálým favoritem. A propos, řezníci. V Rabí na domácí porážky chodili řezníci Havel a Janout. Každý z nich měl svou klientelu a každý měl mírně odlišné způsoby. Třetí řezník, Kouba, prasata kupoval a zabijačkové výrobky pak prodával ve svém obchodě, takže i ti, kteří neměli

možnost mít vlastní, si takto mohli dopřát kvalitní zabijačkové pochoutky. Jak jsem již dříve pravil, zabijačka byl svým způsobem svátek, na který se sjela celá rodina. To vždycky glosoval nesmrtelný Vašek Bláhů výrokem: „ Celý rok je nevidíš, ale jak je zabijačka, tak přijedou všichni, tašky jako klepiny a když odjíždějí, tak je ani nemůžou zapnout. Naše prase nemá kotlety.“ Samozřejmě to nemyslel tak zle. Ostatně, rozdávání masa a masných výrobků na revanš bylo v době, kdy nebyly mrazáky, nutností. Zabijačka začínala obvykle v pátek k večeru, kdy se prase zabilo, opařilo, pomocí smoly a zvonků zbavilo štětín, pověsilo, vyvrhlo a nechalo viset tak, aby se pěkně přes noc vy-

pářilo a vychladlo. Také se musela vyčistit, vyšlemovat a pořádně vyprat střeva, která pak naplněná prejem budou posléze přeměněna na tu božskou krmí, kterou neměli snad ani bohové na bájném Olympu. No a co teď, barák plný hostů, maso žádné, zbývají jen mozeček a ledvinky, které se samozřejmě hned udělají, aby bylo na okoš a pak jen vrabčáci, tj. ořezky z masa, které se pečou na sádle. K tomu samozřejmě něco ostřejšího na zub a neštěstí je hotové. Druhý den, kdy se má konat výroba všech těch pochoutek, jsou ráno všichni, jako když je praštit palicí a mistr Havel jen lamentuje: „Prokristapána, oni mně sežrali celou plec, co já do těch tlačenek dám.“ To ale není samozřejmě konec, protože teď začíná ten pravý šrumeček. Vaří se maso a vnitřnosti na drobky, připravují se všechny ingredience, shání se křen, který dostane strouhat ten nejmladší,

nebo úplně nováček, aby si taky něco užil. Mimochodem, nejlepší křen byl vždycky pod Pikešovou senkruvnou, nebo u kravína, kde na něj chodily močit celé generace chlapů. Takový se ale musí spařit pořádně horkou polívkou a spolu se strouhanými jablky a po náležitém ochucení pak tvoří nejlepší přílohu k ovaru, kterým se konečně zahájí ta zabijačková extáze, která pokračuje plynule přes jitrnicové a jelitové prejty až po tlačenku a posléze i sulc, který, jak už říkal Baloun ve Švejkovi, se jen třese a nic nevydá, ale stejně chutná báječně. Třešničkou na dortu je pak talíř zabijačkové polévky s kroupami, pěkně dochucené marjánkou a česnekem. Špejlování jitrnic a jelit je svěřeno ženským, které na to mají šikovné ruce. Vaření, či lépe snad paření, má pod palcem sama hospodyně a mírou její odpovědnosti je počet prasklých střívek. Havel, který dlouhá léta zabíjel u nás i u Dudů a od kterého jsme všechny ty figle odkoukali tak, že jsme si dokonce ty drobky dělali sami, měl vždycky ke všemu průpovídky. Když míchal jelitový prejt, tak říkal: „ Když přišla krev do Velenov, tak se jí ptali, co tady chceš? A ona řekla, mastit, mastit, mastit. „ To znamenalo jediné, do jelit musíš dát dostatek sádla, jinak jsou jako troupele. Inu, to všechno pomalu opravdu spadá do zkázek starých zbrojnošů, protože, kdo dnes chová prasata? Pár posledních mohykánů. Samozřejmě, vepře lze i koupit a klasickou zabijačku stejně udělat. Na to vždycky pomyslím, když si občas na trhu koupím tu takzvanou „domáci, jitrnici, či jelito, abych se ujistil, že to prostě není ono a že se to těm Havlovým výrobkům ani nepřibližuje. Jelikož je čas adventu, tak mi dovolu, abych, jako každoročně, popřál Vám, všem Rábčanům, příjemné prožití vánočních svátků a hodně štěstí a pohody v novém roce.

Autor: MUDr. Pavel Voska

Z nejstarších dějin školy v Rabí

Období 2. světové války.

Datum 1. září 1939 je spojeno s mým nástupem do 1. třídy zdejší školy, a proto uvedu několik osobních vzpomínek. Na tento den si vůbec nepamatuji, vím jen, že po škole jsem toužila už mnohem dříve, takže mě moje sestra Jaruška, která je o 6 let starší, brávala často na vyučování a já jsem pod dlouhou lavicí naslouchala tiše a pozorně, co se učí. Ani nevím, jestli o mně tehdy pan učitel Veselý vůbec věděl.

Mým prvním učitelem byl pan řídící Jan Turek, velmi milý a hodný pán, legionář z 1. světové války, který měl zraněnou pravou ruku, proto jeho písmo bylo velmi kostrbaté. Nás však učil psát hezky. Číst jsem se učila z Poupat, která jsem si s velkou radostí mohla v létě znovu prohlédnout v muzeu Karolíny Světlé v Českém Dubu v Podještědí. Ve 3. třídě už mě učil nově jmenovaný řídící učitel Veselý a musel nás učit německy. Na něm bylo přímo poznat, s jakým odporem to dělá. Měl s tím také nemalé potíže, ale my jsme to ještě nechápali a mě němčina bavila. Od raného dětství jsem ráda četla, chodila jsem si půjčovat knížky do žákovské knihovny, kterou měl na starosti také pan řídící. Hodně jsem mu tam i pomáhala a dodnes mám ještě od něho Pohádky z druhého konce světa, které jsem za pomoc dostala. Často jsem pohlídala i jejich malého synka Zdeňka, když se paní řídící musela někam na čas vzdálit. Další rok mě učila paní učitelka Otilie Barborková z Bojanovic, pak už jsem dojížděla do hlavní školy dívčí do Horažďovic. Mými spolužáky v 1. třídě byli: Ludvík Brejcha, František Kněz, Václav Krulec, Václav Rejšek, Zdena Janoutová, Marie Kodetová, Božena Havlíková a dva Pražáci Sýkora a Plavec, kteří tu pobývali s prarodiči v době války. Bohužel někteří již nežijí a o dalších nic nevím.

Nový školní rok 1940/41 začal s 86 žáky a vyučovalo se ve 2 třídách. Řídícím učitelem byl Jan Turek, učitelem Antonín Veselý a domácí nauky vyučovala Marie Pražáková. Duchovními byli Václav Jelínek pro římskokatolické náboženství a Karel Šašek pro českomoravské, dříve československé. V dalším školním roce nastoupila učitelka Otilie Barborková, duchovního Šaška vystřídal Josef Jahoda a domácí nauky převzala Božena Prunerová. (Na ni mám také jednu vzpomínku: krásné bohaté vlasy si česala do loken a při

jedné hodině šití na stroji jí ze zadu jedna starší spolužačka jednu tu loknu ustříhla!)

Škole se za války žilo těžko. Byly organizovány různé sběry např. papír, hadry, léčivé byliny, pecky od švestek atd. Nesměl se vyučovat dějepis, literatura i církevní dějiny. Vzpomínám si jak jsme si černou tuší museli přeškrtnout v čítance slova český, československý apod. Knihu Babička jsme ve 4. ročníku četli tajně. Veškeré oslavy výročí byly zakázané, zato škola musela uspořádat tryznu při úmrtí Heydricha a stále se jen zdůrazňovalo vítězství Velkoněmecké říše. Pro velký nedostatek paliva se několikrát prodlužovaly zimní prázdniny.

1. října 1941 musel odejít do penze řídící učitel Jan Turek. Bylo mu 55 let a důvodem byla jeho legionářská minulost z 1. sv. války. Byl tehdy zraněn na pravé ruce, chyběly mu kousky prstů, nejvíc měl poškozený palec. Zastupujícím řídícím učitelem se stal, jak už jsem se dříve zmínila, Antonín Veselý. Netrvalo však ani rok a okresní školní inspektor ho zprostil funkce. Naznačil mu, že někdo z obce o něm podává zprávy jako o nespolehlivém a neloajálním člověku. Důvodem jeho odvolání bylo nenavštěvování povinných kurzů němčiny a negativní postoj ke všemu německému. Po 2 měsících mu byla funkce řídícího učitele vrácena s varováním, aby si „nezahrával“. Jako kronikář školy neznamenal nic o atentátu na Heydricha, ani se nezmínil o odsouzení atentátníků, ve škole nevisely německé obrazy, výzdoba zůstala z roku 1938 atd. Ani po tomto varování však pan řídící nás nenaučil německou hymnu, jak mu bylo nařízeno. Přesto ve dnech 18.-20. září 1942 museli učitelé vykonat zkoušky ze všeobecné němčiny. Jak asi obstál?

1. listopadu 1942 byla v Rabí zřízena lidová škola zemědělská, uváděná také jako hospodářská. Trvala až do r. 1946 a absolvovalo ji 94 žáků. Prohlubovali si v ní vzdělání. Vyučovali v ní Ant. Veselý, František Kniha, řídící učitel ze Žichovic, Ant. Šípkovský, nájemce statku v Bojanovicích, Otilie Barborková z Bojanovic a Marie Makrlíková ze Žichovic. 14. května 1943 navštívil školu obávaný ministr školství Emanuel Moravec. Zdržel se jen krátce, chvíli byl přítomen vyučování, pak přešel na hrad, kde po prohlídce odměnil knihami skupinu odrostlejších školáků, kteří uhasili požár v lese Hůrka od jisker projíždějící lokomotivy.

Za války se na škole odbylo i několik očkování, přesto vinou špatné výživy se epidemie spály nebo neštovic Rabím přehnaly a nebylo to vždy bez následků.

V r. 1943 přišla na školu nová učitelka domácích nauk Anděla Dostálová. Přestalo se také vyučovat českomoravské náboženství pro malý počet zájemců. Velkou změnou pro zdejší školu bylo zrušení obecné školy v Bojanovicích 20. října 1944. Žáci z Malých Hydčic, kteří tam docházeli, přešli do Horažďovic a bojanovičtí začali chodit do Rabí. Přišel s nimi i řídící učitel Ladislav Kovářík a učitelka Otilie Barborková byla přeložena do Žichovic.

Velké zmatky ve škole nastaly závěrem roku 1944. Po vánočních prázdninách se totiž děti do školy na dlouhou dobu nedostaly. Budovu zabrali tzv. „národní hosté“, němečtí uprchlíci z oblasti Polska. V kabinetě byla zřízena prádelna a umývárna, řídící učitel se musel starat o zásobování uprchlíků potravinami, musel navázat spolupráci s dr. Straubem, o němž se po válce zjistilo, že byl příslušníkem gestapa. Od Vánoc až do dubna 1945 se ve škole nevyučovalo. Škola našla pochopení u majitelů hostinců, kam děti přicházely vždy jednou týdně na krátké instruktaže a pokyny pro domácí úkoly. Až 4. dubna se začalo vyučovat v hostinci U Svatošů (dnes Pension pod hradem – Kavalovi). Sál U Iva (dnes Bazar – Tučkovi) byl zabaven pro potřeby uprchlíků, případně německého vojska. V té době přestaly docházet do školy bojanovické děti, protože nad silnicí a trať se často objevovaly americké letouny, tzv. „hloubkaři“ a odstřelovaly německé vojenské kolony nebo vlakové soupravy.

Vyučování opět skončilo 5. května 1945. Příští den odpoledne uvítalo Rabí americké osvoboditele, nastal konec nadvlády hákového kříže. Učit se začalo zase 10. června, opět v sále hostince. Uprchlíky ze školy přestěhovali američtí vojáci do dvora a stodoly na faře (budova býv. obecního úřadu) a zajistili si ji pro svou potřebu. Byl také zajat dr. Straub. První skupina Němců odjela z Rabí 12. června, druhá pak 29. června. Do své školní budovy se žáci vrátili až od nového školního roku 1. září 1945. Na stěně už nevisel obraz „vůdce“, nestrašil je ministr Moravec ani další udavači. Odpadlo také mnoho hodin vyučování němčiny, všem se začalo svobodně dýchat.

*Ze svých pamětí a školního almanachu připravila
Božena Vokatá*

ŠUMAVSTÍ MUZIKANTI

Autor: Bohumil Zíka, Kronika rodu Zíků. Zapůjčeno p. M. Ježkovi od dobršínského rodáka p. Mirvalda

Kapitola třetí

Pojednává o prvních začátcích u cirkusu a jiných informacích pro čtenářův přehled.

Mám-li začít vyprávění o naší rodině, bude nejprve třeba, abych vás, moji milí, seznámil s počátkem vzniku prvních cirkusů a s tím, jak se k nim dostali naši první cirkusáci. Koncem minulého století putovali takzvaní svěští lidé po celé Evropě. Jejich profesí byla akrobacie, provazolezectví, předvádění cvičených zvířat, psů, medvědů, (takzvaní medvěďáři), papoušků, holubů a dalších. Kromě toho nesměli chybět ani siláci, žongléři a nezapomeneme ani na klauny, jimž ještě náš děd říkal šaškové. Cestovali doslova po celém světě, odtud také jejich název lidé svěští. Své kumšty provozovali buď pouze na otevřeném prostranství anebo již v malých plátněných stanech, jimž se říkalo boudy. Majitelem takového podniku byl principál. Později se bouda zvětšovala a tu vznikl první malý cirkus. U takového byl můj děd. Takový stan ještě však nebyl cirkus v pravém slova smyslu. Byla to dřevěná konstrukce, potažená plátnem (špitem). Uprostřed manéže se tyčil dřevěný stožár. Později u větších podniků nebyl stožár uprostřed, nýbrž manéž byla vestavěna mezi dvěma, čtyřmi a i více stožáry. Byly stavěny do čtverce a nebo také v řadě za sebou, jako tomu bylo u cirkusu Kludský, rodáka to z Bukovníka, obce nedaleko naší vesnice. Slavný cirkus navštívil v době, když hostoval v Sušici. Jedním z prvních byl cirkus Maine, do kterého vplul můj děd, takže ani nevěděl jak. Narodil se roku 1869 v Kadešicích jako syn sedláka. Asi mu práce na polích moc nevoněla, zato měl rád muziku. A tak se začal učit hře na trubku u jednoho válečného vysloužilce v Nezdicích. Byl ještě výrotek, když se vydal s muzikanty do světa na zkušenou. Šumem, napříč Bavorskem. Majitel malého cirkusu Maine si je poslechl a nabídl jim všem místo u něj. Za denní pevný plat, takže již nebudou odkázáni na to, co si přes den vyhrájí a aby to u něj zkusili. Jako podmínku si kladl: postavit cirkus /čemuž je musel napřed naučit/ a pak ještě konat různou tu údržbu jako truhlářinu, sedlařinu, krejčovinu a podobně. A samozřejmě s jejich orchestrem účinkovat při programu uvnitř stanu a také venku před cirkusem před začátkem představení. Dlouho se nerozmýšleli a nabídku přijali. Jak se v krátké době ukázalo, byla výhodná jak pro ně, tak i pro principála. Patron, jak mu zprvu říkali, byl sám akrobatem, silákem a jeho rodinní příslušníci, jich nebylo zrovna málo, obstarávali další čísla programu. Tedy vlastně rodinný podnik, který byl soběstačný v zajištění celého představení. Nyní počet osazenstva vzrostl o šest hudebníků. Práce šla samozřejmě rychleji. Mohli snáz cestovat z místa na místo. Češi dovedli nejen dobře zahrát, ale také vzít za práci. Principál byl velmi spokojený, příjmy byly daleko vyšší, počet návštěvníků také vzrůstal. Nápad však nezůstal utajen dalším podobným podnikům stejného druhu. A nastala horečná šáňka po českých muzikantech. U cirkusu „Maine“ zůstala naše parta několik let. Obě strany byly spokojeny, jak muzikanti, tak principál. V dalších letech pak při stoupajícím kurzu našich lidí ze Šumavy si již muzikanti a i dělníci mohli vybírat místa, která byla pro ně výhodnější platově i po stránce ubytování. Doba velmi příznivá pro naše cirkusáky trvala až do roku 1928-30, v té době vznikly obrovské podniky. Potom začínal pomalu úpadek, mnoho menších,

ale i větších cirkusů krachovalo. Každou chvíli bylo slyšet: ten či onen cirkus „zpangrotěl“. Současně ale se počet hudebníků i dělníků stále zvětšoval, už začali jezdit muzikanti i z jiných okresů a krajů a nastalo mezi nimi soutěžení ve formě podbízení se za menší platy, vykonávání práce s méně lidmi a podobně. Nastala obrácená situace, teď byli páni ředitelé, kteří si mohli sami lidi od nás vybírat. Ovšem nijak kritické to ještě nebylo. Tolik tedy pro informaci čtenáře, aby měl jakýsi přehled o všem dění a mohl si pak později udělat svůj úsudek. Než vraťme se opět k naší rodině. Moji prarodiče, tj. můj děd, František Zíka a babička rozená Barbora Hlavatá, měli čtyři děti. Nejstarší dceru Annu, tak která se provdala za Kojzara, pak byl syn František, nato můj otec Bohumil a nakonec nejmladší z nich dcera Růžena. Oba synové jezdili se svým otcem k cirkusům. Starší byl pozounistou, mladší trumpetistou. Válka je stihla kdesi v Holandsku, odkud musel mladší Bohumil narukovat na vojnu rovnou do Lince, kde pak setrval u plukovní hudby do konce války. Tam si také našel svoji nevěstu, moji budoucí matku. Byla prodavačkou v textilním obchodě. Narodil jsem se v Nezdicích, kam si otec v roce 1917 maminku přivezl. To už byl můj bratranec František o devatenáct měsíců starší. Narodil se v roce 1915. Krátce po jeho narození mu otec František zemřel. Jako tehdy mnoho jiných na tyfus. Jeho maminka musela se pak ohánět sama, a tak se výchovy Frantíkovy ujala naše babička. Společně s ním jsme později napáchali tolik krásných věcí, že se z toho stařence někdy i hlava točila. V chalupě, kde jsem se narodil, se říkalo „u Pešťáků“. Odtud po třech letech jsme se přestěhovali do domu, ve kterém bydlel strýc Kojzar s tetou. Žili jsme v jedné místnosti v podkroví, hned vedle nás teta Růžena se svým mužem Františkem Korálem. Obě místnosti byly tak pěkně zařízené, že by dnes mohly sloužit za vzor bytovým návrhářům. Světnice sloužila jako kuchyně, ložnice, pracovna, dílna a ježto se bydlelo pořád jenom v ní, také jako obývací. Měli jsme jeden stůl, na kterém se připravovala jídla, žehlilo a občas také něco napsalo. Dále zde stála malická kredenc, ale ta už ani být nemusela, to už byl určitý přepych, navíc ještě tři židle, postel jedna a moje kolíbka. Ale na to hlavní bych málem zapomněl. Bylo to umývadlo. Nu a to se skládalo z jedné z těch třech židlí a „lavoru“, který se na židli posadil. Jó a táta měl ještě k tomu tu trubku. Zda ta se má počítat také do inventáře, nevím bezpečně, ale podle táty asi ano. To bylo tak: v druhé místnosti, jak jsem již napsal, bydlela teta Růža se strýcem Františkem. Ten nebyl muzikantem, ale uměl vyrábět krásné houpací koně a také tak zvané nejlépe a dřeváky. Myslím, že ve výrobě těchto dřevěných bot měla jistě firma Baťa velkou konkurenci, což působilo panu továrníkovi těžkou hlavu. Zařízení měli tetička a strýček totéž co my, jen navíc dřevěnou stolicí, na které strýc soustružil a dlabal. A tu stolicí jsem jím hrozně záviděl. Však jsem tátovi také pořád vyčítal, proč my nemáme takovou pěknou stolicí, na které se pěkně sedí a dělají takové hezké věci.

Otec mě konejšil tím, že strýc zase nemá trumpetu, jako máme my. „Nojo,“ namítal jsem, „když ale na tej trumpetě se nedá tak sedět a dělat takový věci.“ Abych přišel k rozumu, tak to táta rafinovaně odbyl pořádným pohlávkem. A bylo po ptání. Dole v přízemí bydlel strýc Kojzar s tetou. Děti spolu žádné neměli, zato však jejich byt byl podstatně větší. Vždyť také oni byli domácími pány. Kuchyni, ložnici a pracovnu, kde Kojzar vyučoval. V pracovně měli harmonium, prý ještě z Ruska přivezené. A v kuchyni krásný velký samovar. Ten byl v trvalém provozu, ani jinak být nemohlo. Nábytek vlastnili velmi krásný. I koberce, na kterých jsme společně s bratrancem provozovali své řecko-římské zápasy, které se však obvykle změnily v docela obyčejnou rvačku a nakonec jsme brečeli oba. To jsme spolu pak nějakou tu chvíli nemluvíli, až nás strýc usmířil tím, že řekl tetě, aby nám dala čaj a rohlík k tomu. Pane, to byl pro nás vždy velký požitek! V té době se vrátil otec z vojny domů. Byl již četařem, posádkou v Kašperských Horách. Jak mi později říkal, sloužil u vojenské tajné policie. Společně s ním sloužil ještě nějaký pan Mazanec. Mazanec byl doopravdy mazaný. V té době zde měli svoje hnízdo tak zvaní němečtí buršáci. A otec s kolegou Mazancem stále nemohli vypátrat jejich skladiště zbraní, které údajně buršáci měli. Tu Mazanec si udělal na oko známost se služkou jedné německé rodiny, jejíž syn byl údajně členem bandy. Netrvalo dlouho a už se podařilo celé hnízdo vybrat i se skladištěm zbraní. Otce však služba dlouho nebvila a již rok nato jel jako hudebník zase k cirkusu. Potom se mu už dlouho nestýskalo. Mezitím zemřel strýc Kojzar v roce 1921. Z této doby mi dosud nejasně utkvívá v paměti moje návštěva s maminkou v Rakousích u jejich rodičů a mých prarodičů. Bylo to ve Steru. Mně bylo tehdy kolem čtyř let. Rakouský dědeček pracoval jako dělník v cihelně a babička mu pomáhala. Mně se tam nelíbilo, přestože jsem byl všemi moc hýčkán, na což jsem nebyl z domova zvyklý. Z té doby se zachovala moje fotografie, kde jsem držel v jedné ruce housle, v druhé ovečku. Maminka se naučila česky pro Němce v neuvěřitelně krátké době a to i číst a psát. Měla náš slabikář, z něhož také mě hned začala učit. V pěti letech jsem již celý slabikář dovedl nejen přečíst, ale znal jsem jej takřka zpaměti. A to se mi moc hodilo, když jsem měl začít chodit do školy, ale rodiče mě chtěli vzít s sebou do Francie k cirkusu. To bylo tak: Otec s matkou a i babička s dědou měli jet k cirkusu Eciffiero do Francie. Rodiče mě však neměli komu dát na opatrování, rovněž tak tomu bylo s bratrancem Frantálou, jak se mu říkalo. A tu nezbylo mamince nic jiného, než jít k panu řídícímu Ťoupalíkovi se žádostí, zda bych mohl nastoupit do školy o rok později. Pan řídící zprvu nechtěl o tom ani slyšet, avšak posléze se ptal, zda už vůbec něco umím. Když mu matka řekla, že již umím přečíst celý slabikář, tak jí řekl, aby mu tedy toho fenoména přivedla. Velmi důkladně si mě přezkoušel a povídá: „Ten může ve Francii zůstat klidně dva roky.“ Pan řídící Ťoupalík byl alfoi u omegou veškerého dění u nás na vesnici, vynikající pravý český kantor.

Rozhovor s paní Marií Randallovou

chalupářkou z Rabí, žijící v Itálii..

Milá paní Randallová, mnoho občanů z Rabí Vás ještě nezná, můžete se ve stručnosti představit?

Jmenuji se Marie Randallová, je mi 72 let a od svých 22 let žiji v Itálii. Studovala jsem v Římě keramickou školu a po zakončení v Toskánsku v Arezzu (u Florencie) jsem založila soukromou keramickou školu a vyučovala jsem dekoraci a modelářství na krajské umělecké škole. Dnes jsem už v penzi a keramiku dělám jen pro přátele.

Jak se přihodilo, že jste si zakoupili domeček na Hradčanech v Rabí?

Na Rabí se mi při návštěvách mých milovaných Čech vždycky líbilo, nehledě k tomu, že mám Prácheňsko velmi ráda, neboť moji rodiče z tohoto kraje pocházeli. Tatínek byl rodák z Horažďovic a maminka z Veřechov u Horažďovic. A já, i když jsem se narodila v Praze, jsem se cítila doma jen na Prácheňsku. Hledali jsme se synem malý domeček a povedlo se. Sice byla nezbytná důkladná rekonstrukce, ale dnes máme v Rabí zázemí pro naše návštěvy, které bohužel nejsou tak časté, jak bych si sama přála. Máme totiž v Itálii velkou psí smečku, o kterou se musím společně s manželem starat.

Můžete nám pejsky představit?

V Itálii jsem se provdala za angličana Paula Randalla a jako svatební dar nám dala moje tchyně 10 fenek a 2 psy rasy Jack Russell Terrier, abychom následovali tradici rodiny Randallů a pokračovali v tom, co začal jejich prapradědek Jack Morgan v 18.století s jedním farářem anglikánské církve jménem John Russell. Z bílé fenky, která patřila vozkovi, co

rozvážel mléko a z jednoho čistokrevného fox-terriera udělali přísnou selekci na chytrost a inteligenci a začali novou rasu jménem Jack po Paulově dědečkovi a Russell po panu faráři. Jsou to nejchytřejší psi, jaké si můžete představit a mají ohromně vyvinuté čich a je lehké je cokoliv naučit. Třeba i hledat lanýž. Dneska máme chovnou stanici o více než 80 psech a štěňata od nás jdou do celého světa. Máme i své internetové stránky www.jackrusselltabarrino.com

Paní Randallová, máte tedy opravdu velkou rodinu včetně pejsků !

Ano, mám 4 děti, 2 syny a 2 dcery, všichni mluví plynule česky a mám taky 8 vnoučat. Oba synové mají chalupu v Čechách, Nicola v Rabí a druhý syn Pavel u Prachatic. Nicola je vědec, ekolog se specializací na řeky a jezera. Cestuje kvůli své práci po celém světě. Právě teď je v Africe u jezera Naivasha se skupinou výzkumníků z Anglie, z Itálie a z Čech a naučili tam mimo jiné místní obyvatelstvo nakládat kyselé zelí. Vypadá to jako legrace, ale ani nemáte potuchy, jak to tam lidem pomáhá mít vitamíny i v období deštů. O Nicolově práci by se dala napsat kniha....Druhý syn Pavel je architekt a pracuje v Itálii, dcera Gabriella je porodní asistentka a žije v Římě a druhá dcera Barbora je doktorka osteopatie a pracuje v Itálii u jezera Braciano (je to 250km od nás) a jako koníček si ukončila školu na výcvik psů a založila u nás na farmě školu pro psy a dojíždí k nám 2x za měsíc. Je to fajn, aspoň ji mám na víkendy doma. A moje vnoučata? Ten nejstarší se jmenuje Francesco a studuje na akademii v Berlíně, pak je Claudio na jazykovém gymnasiu v Římě, Zuzanka na vědeckém gymnasiu v Gaete, Eva a Eliška chodí ještě do 8. třídy, Alice a Beatrice do 7. třídy a Jakub je

nejmladší, chodí do 4. obecné.

Jste velmi štedrá dáma, která již druhým rokem daruje rábským občanům na vánoční setkání výborné červené víno...

Nejsem velmi štedrá dáma, jak vy mne nazýváte. Jen jsem vám poslala víno proto, že se aspoň takhle cítím být jedna z vás, že k vám patřím. Já s mými vnučkami mluvím česky a je to naše „tajná“ řeč, které tady nikdo nerozumí. A když byly holky malé, vzala jsem je do Čech a zastavili jsme se v Železně Rudě u benzinky a já jsem jim řekla: „Holky, pojďte, koupím vám tatranky, to vy neznáte“, no a Eva na mne vykulila oči a řekla mi: „Babi, tady všichni jsou naši příbuzní? Vždyť oni mluví jako my!“tak i já se cítím v Rabí, že jsme jako příbuzní, že jsem konečně doma. A když dostanu od vás Rabské noviny, je to pro mne svátek: kafičko, sednu si a čtu si, co se děje u nás doma v Rabí. A kdyby kdokoliv z vás přijel do Itálie, bude mým hostem.

Připravila: Marie Jamrichová

Vážení sportovní přátelé,

je pro nás obrovská čest, že Vám můžeme přinést stručný referát o tom, jak si vedl fotbalový nováček z Budětic v právě skončené podzimní části 4. třídy skupiny B. Každý, kdo na podzim navštívil stadion v Rabí, aby shlédl výkony mužstva z našeho sousedství, rozhodně nelitoval. Hráči Budětic se mohli spolehnout na své domácí fanoušky. Na každý zápas chodilo kolem 100 věrných příznivců, kteří vytvářeli báječnou kulisu a připomněli nám fotbalovou atmosféru, kterou jsme v našem městě skoro již zapomněli. Trenér Zbyněk Chmelík vtiskl mužstvu ofenzivní tvář a jeho svěřenci se prezentovali nádherným týmovým fotbalem doplněným obrovskou bojovností spojenou s touhou po vítězství. Rozhodli jsme se, že Vám přiblížíme dva (pro nás stěžejní) zápasy budětického podzimu. První z nich byl zápas v Plánici, kde po dvou zápasech, kdy Budětické soupeře přehrávali, ale zápas nedotáhli do vítězného konce, konečně předvedli, že

dávat góly rozhodně umí. Domáci dostali klasického „bůra“ a šlo se domů. Výraznou postavou se stal Roman Melka. Ano, slyšíte dobře!! Ten-

Tomáš Jadrný 2012

to zlatý chlapec postavou svého otce, který dlouhá léta válel za Rabí v dresu slavného Sokola, moc nepřipomíná. Každopádně, když se opře svou pravačkou do míče, je zcela jasné, že jablko nepadlo daleko od stromu. Hattrickem podtrhl svůj špičkový výkon, který ho provázel po celý zbytek sezony. Tímto zápasem odstartovala unikátní šňůra 5 jasných vítězství v řadě.

A rázem se začalo mezi fotbalovou komunitou nahlas mluvit o tom, že tento tým patří do vyšších soutěží. Zpátky na zem vrátil budětické prohraný, místy nervózní až vyhrocený, zápas s Myslívem 1:2.

Nicméně ta pravá řež měla přijít (a také přišla), když zavítal na Rabí obávaný klub. Můj kolega a kamarád David Homolka by ho pojmenoval vtipně leč trefně, „masokombinát“ Milčice. Velmi nervózní zápas se budětickým hráčům ani divákům moc nevyvedl a korunu všemu nasadil Václav Korda. Tento řízný stoper, připomínající hrou a vizáží Tomáše Řepku, se bohužel bývalému sparťanskému kapitánovi přiblížil i pověstným „blikancem“ a v závěru zápasu inzultoval rozhodčího.

Nejen, že v závěru, po vyloučení, chyběl spoluhráčům při dotahování nepříznivého výsledku, ale bude chybět mužstvu celou jarní sezonu pro disciplinární trest. A to je velká škoda, protože Václav patřil k nejlepším hráčům Budětic.

Sečteno a podtrženo: Budětické jdou do jara ze čtvrté příčky a to je startovací pozice velmi slibná, zvlášť když rozdíl mezi týmy na špici je minimální. Naváží hoši na dobré podzimní výkony a dokáží udržet potřebné nervy „na uzdě“? Přijďte se přesvědčit sami.

Na stadion města Rabí to přece není daleko ☺

1. Svěradice B	12	8	2	2	37 : 14	28
2. Myslív	12	7	3	2	32 : 17	26
3. Zavlekov	12	8	2	2	30 : 15	26
4. Budětické	12	7	2	3	28 : 10	24
5. Plánice	12	6	2	4	31 : 16	22
6. Kolinec	12	7	1	4	34 : 22	22
7. Milčice	12	6	2	4	25 : 14	20

8. Kvasetice	12	5	3	4	27 : 21	19
9. Pačejov B	12	5	0	7	23 : 20	15
10. Soběšice	12	2	2	8	12 : 28	10
11. H. M. Boží	12	3	0	9	18 : 42	9
12. Hrádek B	12	2	1	9	19 : 45	7
13. Nalž. Hory B	12	2	0	10	9 : 61	6

Společenská rubrika

Výzva

Vážení občané a chalupáři !

Pro plánovanou výstavu v naší galerii v roce 2013 u příležitosti oslav městského znaku a srazu rodáků Vás prosíme o zapůjčení dobových fotografií, filmů, listin apod. vztahujících se k různým historickým událostem v Rabí, Bojanovicích a Čepicích. Výše uvedené materiály můžete nosit pracovním knihovny a infocentra v Rabí.

Děkujeme.

Oslavenci v lednu

60 let Josef Tauchen, Rabí

60 let Miloslav Maxa, Rabí

ROSa děkuje....

Rabský okrašlovací spolek ROSa upřímně děkuje všem dárcům z řad občanů za štědrost, kterou projevují při našich akcích ve formě peněžního daru. K datu vydání těchto novin jste nám většinou anonymně darovali celkem 19650,-Kč. Nejvyšší částky byly vybrány na maškarním karnevalu pro děti, na 1. Rábském bále a v masopustním průvodu. Sponzorské dary nám poskytl p. J. Chmelík z Brna ve výši 5000,-Kč, Dohlížecí výbor ZKD ve výši 500,-Kč a město Rabí, které naší činnost podporuje 15000,-Kč. Velmi si každého daru a příspěvku vážíme, jsou pro nás nesmírně cenné a zavazující. Jejich hodnotu Vám můžeme zpětně vrátit v akcích, které pro veřejnost pořádáme buď zdarma nebo za symbolickou cenu. Jsme rádi, že mnoho z Vás naše akce navštěvuje, že si z našeho ročního programu můžete vybrat to, co Vás zajímá. Děkujeme také p. starostovi za možnost konání akcí v novém multifunkčním domě v Rabí, který využíváme pro jazykové kurzy, cvičení a přednášky. Přejeme všem občanům zdraví, štěstí, spokojenost a lásku, která otevírá srdce. Těšíme se na setkávání v roce 2013.

Marie Jamrichová, výbor spolku ROSa

Prosba

Milí občané, obracíme se na Vás s prosbou, zda nemáte doma ve skříních nepotřebné oblečení, které již nepoužíváte a mohli byste je darovat našemu spolku do masopustního průvodu, který každoročně pořádáme. Hledáme především větší velikosti pánských sak z různých materiálů i s kalhoty, pánské kabáty a vesty, dámské krajkové svatební šaty, jakékoliv větší šaty, korzety, části krojů, sukně, zástěry, plédy, šály, šátky, čepice a klobouky, šněrovací boty, staré kabelky apod. Rozšiřujeme svůj spolkový oděvní fundus pro zhotovování masopustních masek. Pokud doma najdete něco vhodného pro nás, zanepte to kdykoliv na MěÚ Rabí p. Jamrichové.

Děkuje spolek ROSa Rabí.

AKCE HLINOVATKY RABÍ

Náš spolek ROSa se zabýval delší dobu myšlenkou na znovuoživení bývalého hřiště v Hlinovatkách – obecního pozemku p.č.469/1 o výměře 1939 m². Výbor spolku vyzval v č.13 Rábských novin k otevřené diskusi občanů na téma využití jako volnočasový park pro děti ve věku do 16let. Tato věková skupina tvoří v Rabí 21,5% z celkového počtu občanů (74 dětí), což jistě není zanedbatelný počet a kromě hřiště zde nic jiného pro děti není.

Můžeme říci, že se skutečně diskutovalo nejen v hospodách, ale i při plavání u řeky a to nejen mezi rodiči, prarodiči a chalupáři. Protože návrhy byly velmi různorodé, svolali jsme 1. schůzku na den 30.10.2012. Sice byla účast menší (8 občanů), ale přišli ti, kteří mají opravdu zájem s neudržovaným pláckem něco dělat. V téměř 2 hodinové diskusi jsme se jednoznačně shodli na 3 základních bodech, které Vám předkládáme k posouzení.

1. Nejdůležitější je vyklizení celého pozemku od náletů, křovin a sutě, což by mělo být podle našeho názoru provedeno ještě na podzim 2012 před zamrznutím půdy. Měl by být zachován strom na pozemku kvůli stínu. Teprve po vyklizení dostaneme všichni zúčastnění reálnou představu o velikosti celého pozemku a možného osazení jednotlivých prvků.

2. Shodli jsme se na ryze přírodním charakteru jednotlivých prvků (inspirací nám byl katalog Tomových parků včetně nákrešů ochranných ploch kolem prvků a bezpečného zhotovení), pouze v dřevěném provedení s nátěrem. Naše společná představa je pouze v odstínění živým plotem nebo kůly od vedlejší komunikace, která je málo frekventovaná – p.č.1759/2 a vede při zdi zahrady u čp.97. Nechceme vůbec prostor oplotit, pouze volně instalovat jednotlivé prvky. Měl by vzniknout plácek, kde by našli odpočinek jak rodiče posezením pod pergolou nebo u ohniště, tak děti, které by herní prvky využívaly.

Navrhujeme tyto prvky:

- malá pergola s posezením + malé ohniště s posezením + koš na odpadky
- velké pískoviště s krytem na kolejnici nebo kolečkách
- lanovka Poletucha (2 stanoviště proti sobě)
- houpačka kláda; kladina nebo autíčko na sezení pro děti
- prolézačka s lany a houpačkou řetězovou pro větší děti (s bezpečnostním povrchem pro dopad – drobná drť)
- kůl s košem na košíkovou
- trojhrazda,

3. Seznámit rodiče a děti v Rabí se záměrem obnovy

„plácku Hlinovaty“, publikovat vše v Rábských novinách a po vyklizení pozemku uspořádat 2. schůzku občanů i dětí, kde bychom probrali detaily umístění a předpokládaný podíl města, občanů a našeho spolku na pracích na herních prvcích a kultivaci celého pozemku.

Také není zanedbatelná finanční stránka celého projektu Hlinovatek. Pokud by město poskytlo materiál (dřevo, spojovací materiál, barvy apod.) určitě bychom našli šikovné ruce mužů-řemeslníků z Rabí, kteří by opracovali a sestavili prvky, případně bychom se jako spolek podíleli na zaplacení odpracovaných brigádnických hodin.

Společná práce občanů na tomto projektu by znamenala určitě lepší vzájemné sebezpoznaní a zlepšení sousedských vztahů mezi lidmi obecně. Byl by to dobrý příklad spolupráce města a občanů pro naše děti a jejich výchovu příkladem.

Věříme, že společný zájem občanů na vytvoření místa pro hry dětí v Rabí bude přínosem pro všechny, budou si vybudovaného více vážit, než kdyby bylo vše postaveno dodavatelsky na klíč.

Text: Drahomíra Houdková
Předsedkyně spolku ROSa Rabí

V příštím vydání najdete:

UDÁLOSTI, POZVÁNKY

ROZHOVOR

ZKAZKY STARÝCH ZBROJNOŠŮ (MUDr. Pavel Voska)

Z NEJSTARŠÍCH DĚJIN ŠKOLY V RABÍ (p. Vokatá)

SERIÁL O ŠUMAVSKÝCH MUZIKANTECH (M. Ježek)

ZPRÁVIČKY Z MěÚ Rabí

SPORT (David Homolka, Pavel Voska)

Slovo závěrem

**Napište nám své příběhy z dovolené,
zážitky z prázdnin, trapasy, fejetony, různé
recenze;
můžete vytvořit nové téma novin...
zkrátka vše, co vás napadne....**

Vydává Rabský okrašlovací spolek o.s.ROSa

Sídlo: Rabí 15, 342 01 Rabí, IČO: 22866663

Vychází 6x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.

Šéfredaktorka: Alena Kraucherová

Adresa redakce: Rabí 151, 342 01 Rabí, tel.: 776 312 336

rosarabi@seznam.cz, rabskenoviny@seznam.cz, www.rosarabi.wz.cz

Redakce: Hana Holečková, Drahomíra Houdková

Grafická úprava: Alena Kraucherová

Náklad 250 kusů. Noviny jsou zdarma.

Číslo účtu spolku ROSa je: 239324891/0300

Uzávěrka příštího čísla je 30. ledna 2013

**RÁBSKÝ OBČASNÍK
BUDE VYCHÁZET
V MĚSÍCI:**

Srpen

Říjen

Prosinec

Únor

Duben

Červen

